

Yttrande från styrelsen (art. 64)

Yttrande 3/2020 om den franska datatillsynsmyndighetens utkast till krav för ackreditering av ett organ för övervakning av uppförandekoder i enlighet med artikel 41 i den allmänna dataskyddsförordningen

Antaget den 28 januari 2020

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning av fakta	4
2	BEDÖMNING	4
2.1	Dataskyddsstyrelsens allmänna resonemang om det överlämnade utkastet till ackrediteringskrav	4
2.2	Analys av den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav för organ för övervakning av uppförandekoder	5
2.2.1	ALLMÄNNA ANMÄRKNINGAR	5
2.2.2	OBEROENDE	7
2.2.3	INTRESSEKONFLIKT	8
2.2.4	EXPERTIS	8
2.2.5	UPPRÄTTADE FÖRFARANDEN OCH STRUKTURER	9
2.2.6	ÖPPEN KLAGOMÅLSHANTERING	10
2.2.7	KOMMUNIKATION MED DEN FRANSKA TILLSYNSMYNDIGHETEN	11
2.2.8	MEKANISMER FÖR ÖVERSYN AV KODEN	11
2.2.9	RÄTTSLIG STATUS	12
3	SLUTSATSER/REKOMMENDATIONER	12
4	AVSLUTANDE ANMÄRKNINGAR	14

Europeiska dataskyddsstyrelsen har antagit detta yttrande

med beaktande av artiklarna 63, 64.1 c, 64.3–64.8 och 41.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (nedan kallad *dataskyddsförordningen*),

med beaktande av EES-avtalet, särskilt bilaga XI och protokoll 37 till detta, ändrat genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 154/2018 av den 6 juli 2018,¹

med beaktande av artiklarna 10 och 22 i dess arbetsordning av den 25 maj 2018, som den senast ändrades och antogs den 10 september 2019, samt

av följande skäl:

1) Europeiska dataskyddsstyrelsens (nedan kallad *dataskyddsstyrelsen*) viktigaste uppgift är att säkerställa en enhetlig tillämpning av den allmänna dataskyddsförordningen när en tillsynsmyndighet avser att godkänna kraven för ackreditering av ett organ för övervakning av en uppförandekod (nedan kallad *kod*) i enlighet med artikel 41 i dataskyddsförordningen. Syftet med detta yttrande är därför att bidra till en harmoniserad utformning av de krav som en datatillsynsmyndighet ska utarbeta och som gäller vid den behöriga tillsynsmyndighetens ackreditering av ett organ för övervakning av uppförandekoder. Även om en viss uppsättning krav för ackreditering inte fastställs direkt i dataskyddsförordningen, förespråkas dock enhetlighet. I yttrandet eftersträvar dataskyddsstyrelsen att uppnå detta mål på följande sätt: För det första, genom att uppmana behöriga tillsynsmyndigheter att utarbeta sina krav för ackreditering av övervakningsorgan med utgångspunkt i artikel 41.2 i dataskyddsförordningen och dataskyddsstyrelsens riktlinjer 1/2019 för uppförandekoder och övervakningsorgan enligt förordning (EU) 2016/679 (nedan kallade *riktlinjerna*), med användning av de åtta krav som beskrivs i riktlinjernas avsnitt om ackreditering (avsnitt 12). För det andra, genom att lämna skriftlig vägledning om kraven för ackreditering. Och slutligen, genom att uppmana tillsynsmyndigheterna att anta kraven i linje med yttrandet för att uppnå harmonisering.

2) Med hänvisning till artikel 41 i dataskyddsförordningen ska de behöriga tillsynsmyndigheterna anta krav för ackreditering av organ för övervakning av godkända koder. De ska dock tillämpa mekanismen för enhetlighet för att göra det möjligt att fastställa lämpliga krav som säkerställer att övervakningsorganen övervakar efterlevnaden av koderna på ett kompetent, enhetligt och oberoende sätt, och därigenom främjar ett lämpligt genomförande av koderna i hela unionen och, som ett resultat därav, bidrar till en korrekt tillämpning av dataskyddsförordningen.

3) För att en kod för sammanslutningar, företag och organ med myndighetsuppgifter ska kunna godkännas måste övervakningsorganet (eller övervakningsorganen) identifieras i koden och av den behöriga tillsynsmyndigheten ackrediteras som förmöget att faktiskt övervaka koden. Någon definition av begreppet "ackreditering" ges inte i dataskyddsförordningen. I artikel 41.2 anges dock de allmänna kraven för ackreditering av övervakningsorgan. En rad krav bör vara uppfyllda för att den behöriga

¹ Hänvisningar till "unionen" i detta yttrande bör tolkas som hänvisningar till "EES".

tillsynsmyndigheten ska kunna ackreditera ett övervakningsorgan. Kodutfärdarna måste förklara och visa att deras föreslagna övervakningsorgan uppfyller ackrediteringskraven i artikel 41.2.

4) Ackrediteringskraven för övervakningsorgan omfattas av mekanismen för enhetlighet, men vid det utarbetande av ackrediteringskrav som anges i riktlinjerna bör kodens sektor eller särdrag beaktas. Behöriga tillsynsmyndigheter har utrymme för fri bedömning när det gäller kodens tillämpningsområde och särdrag, och bör ta hänsyn till den tillämpliga lagstiftningen. Syftet med dataskyddsstyrelsens yttrande är därför att undvika större inkonsekvenser som kan påverka övervakningsorganens arbete och följaktligen uppförandekodernas och övervakningsorganens anseende.

5) I detta avseende kommer dataskyddsstyrelsens riktlinjer att fungera som en röd tråd i mekanismen för enhetlighet. I riktlinjerna har dataskyddsstyrelsen särskilt klargjort att ackrediteringen av ett övervakningsorgan visserligen endast avser en viss kod, men att ett övervakningsorgan får ackrediteras för mer än en kod, under förutsättning att det uppfyller ackrediteringskraven för varje kod.

6) Dataskyddsstyrelsens yttrande ska i enlighet med artikel 64.3 i förordningen jämförd med artikel 10.2 i dataskyddsstyrelsens arbetsordning antas inom åtta veckor från den första arbetsdag då ordföranden och den behöriga tillsynsmyndigheten har beslutat att handlingarna är fullständiga. Ordföranden får besluta att förlänga denna period med ytterligare sex veckor med hänsyn till ämnets komplexitet.

HÄRIGENOM AVGES FÖLJANDE YTTRANDE.

1 SAMMANFATTNING AV FAKTA

1. Den franska tillsynsmyndigheten har till dataskyddsstyrelsen ingett sitt utkast till beslut innehållande kraven för ackreditering av ett organ för övervakning av uppförandekoder, och har begärt att dataskyddsstyrelsen ska yttra sig i enlighet med artikel 64.1 c, för att hållningen ska vara enhetlig på unionsnivå. Beslutet om handlingarnas fullständighet antogs den 25 oktober 2019.
2. På grund av ämnets komplexitet beslutade ordföranden att förlänga den inledande åttaveckorsperioden för antagande med ytterligare sex veckor, i enlighet med artikel 10.2 i dataskyddsstyrelsens arbetsordning.

2 BEDÖMNING

2.1 Dataskyddsstyrelsens allmänna resonemang om det överlämnade utkastet till ackrediteringskrav

3. Alla ackrediteringskrav som inges för yttrande till dataskyddsstyrelsen måste vara helt anpassade till kraven i artikel 41.2 i dataskyddsförordningen och bör vara i linje med de åtta områden som dataskyddsstyrelsen har beskrivit i riktlinjernas avsnitt om ackreditering (avsnitt 12, sidorna 21–25). Syftet med dataskyddsstyrelsens yttrande är att säkerställa enhetlighet och en korrekt tillämpning av artikel 41.2 i dataskyddsförordningen när det gäller det överlämnade utkastet.

4. Det innebär att alla tillsynsmyndigheter bör ta hänsyn till riktlinjernas grundläggande huvudkrav vid utformningen av kraven för ackreditering av ett organ för övervakning av uppförandekoder i enlighet med artiklarna 41.3 och 57.1 p i dataskyddsförordningen, och dataskyddsstyrelsen får rekommendera att tillsynsmyndigheterna ändrar sina utkast i enlighet med detta för att säkerställa enhetlighet.
5. Alla koder för sammanslutningar, företag och organ med myndighetsuppgifter måste vara försedda med ackrediterade övervakningsorgan. I dataskyddsförordningen uppmanas tillsynsmyndigheterna, dataskyddsstyrelsen och kommissionen uttryckligen att "uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder avsedda att bidra till att denna förordning genomförs korrekt, med hänsyn till särdragen hos de olika sektorer där behandling sker, och de särskilda behoven hos mikroföretag samt små och medelstora företag" (artikel 40.1 i dataskyddsförordningen). Dataskyddsstyrelsen är således medveten om att kraven måste fungera för olika typer av koder, som gäller sektorer av olika storlek, tar hänsyn till olika intressen och rör behandling med varierande risknivå.
6. På vissa områden kommer dataskyddsstyrelsen att främja utarbetandet av harmoniserade krav genom att uppmuntra tillsynsmyndigheterna att ta hänsyn till de förtydligande exempel som ges.
7. Om ett visst krav inte nämns i yttrandet begär inte dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten ska vidta ytterligare åtgärder.
8. Dataskyddsstyrelsen noterar att det dokument som lämnats in av den franska tillsynsmyndigheten inte endast innehåller ackrediteringskraven, utan även förklarande anmärkningar, som omfattar allmänna och särskilda förklaringar av den franska tillsynsmyndighetens utformning av ackrediteringskraven.
9. I detta yttrande beaktas inte punkter i den franska tillsynsmyndighetens utkast som ligger utanför tillämpningsområdet för artikel 41.2 i dataskyddsförordningen, såsom hänvisningar till nationell lagstiftning. Icke desto mindre noterar dataskyddsstyrelsen att nationell lagstiftning bör vara i linje med dataskyddsförordningen, när så krävs.

2.2 Analys av den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav för organ för övervakning av uppförandekoder

10. Med beaktande av att
 - a. artikel 41.2 i dataskyddsförordningen omfattar en förteckning över ackrediteringsområden som ett övervakningsorgan ska ta hänsyn till för att kunna ackrediteras,
 - b. det i artikel 41.4 i dataskyddsförordningen krävs att alla koder (med undantag av koder för offentliga myndigheter i enlighet med artikel 41.6) har ett ackrediterat övervakningsorgan, och
 - c. det i artikel 57.1 p och q i dataskyddsförordningen föreskrivs att en behörig tillsynsmyndighet ska utarbeta och offentliggöra kraven för ackreditering av övervakningsorgan samt ackreditera ett organ för övervakning av uppförandekoder,

är dataskyddsstyrelsen av följande åsikt:

2.2.1 ALLMÄNNA ANMÄRKNINGAR

11. Dataskyddsstyrelsen noterar att utkastet till ackrediteringskrav inte helt följer den struktur som fastställs i avsnitt 12 i riktlinjerna. För att underlätta bedömningen och standardisera kraven

rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten följer riktlinjernas struktur i utkastet till beslut.

12. Dataskyddsstyrelsen konstaterar att det i utkastet till krav upprepade gånger hänvisas till övervakningsorganets granskningsverksamhet och andra besläktade termer, såsom "revisor" och "granskningsuppdrag" (t.ex. avsnitten 1.1, 3.2, 4, 5, 8 och 9). Enligt styrelsen är övervakningsverksamheten inte begränsad till granskning, eftersom den kan utföras på olika sätt. På grund av de olika typer av uppgifter som övervakningsorganet utför är dessutom inte organets personal nödvändigtvis revisorer. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten ändrar hänvisningarna till "granskning" och besläktade termer, med hänsyn till att övervakningsorganets verksamhet även har andra aspekter.
13. Dataskyddsstyrelsen noterar att den franska tillsynsmyndigheten på sidan 3 i utkastet till beslut fastställer att ackrediteringsperioden inledningsvis ska vara tre år, varefter det ska göras en översyn av ackrediteringen som kan leda till att organet fråntas denna ackreditering. Styrelsen noterar att meningen kan ge intryck av att översynen av ackrediteringskraven endast äger rum vart tredje år. Styrelsen noterar att det i artikel 41 i dataskyddsförordningen inte hänvisas till ackrediteringens giltighetstid för övervakningsorgan och att nationella tillsynsmyndigheter har ett handlingsutrymme. Dessutom noterar styrelsen att ackrediteringskraven regelbundet bör bedömas på nytt, för att säkerställa överensstämmelse med dataskyddsförordningen. Även om det i kraven fastställs en tidsfrist för övervakningsorganets ackreditering ska detta inte vid någon tidpunkt påverka tillsynsmyndighetens tillsynsbefogenheter med avseende på övervakningsorganets skyldigheter. Av tydlighetsskäl uppmanar därför styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att klargöra att kraven regelbundet kan ses över och att lämna öppen information om vad som händer efter att ackrediteringens giltighetstid löpt ut samt vilket förfarande som ska följas.
14. Dataskyddsstyrelsen noterar att det exempel som anförs som "komplettering" i krav 1.4 avser ett "exempel på serviceavtal mellan övervakningsorganet och den enhet som är ansluten till uppförandekoden" och en "mall för ett sekretessavtal". Styrelsen betonar att uppförandekodens regler, bl.a. reglerna för övervakningsmekanismen, blir bindande för enheter anslutna till koden genom att de ansluter sig till denna kod samt genom deras medlemskap i intresseorganisationen. Kontraktsmässiga arrangemang är visserligen inte uteslutna i och för sig, men styrelsen anser att de väsentliga delarna av övervakningsorganets funktion bör ingå i själva koden. Ytterligare klausuler kan läggas till i form av ett avtal eller kontrakt mellan övervakningsorganet och en enhet ansluten till koden, så länge de inte medför en förändring av väsentliga delar av övervakningsorganets funktion som de beskrivs i koden. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten anger att huvuddelarna av övervakningsorganets funktion ska ingå i uppförandekoden.
15. Dataskyddsstyrelsen noterar dessutom att dokument som rör fullgörandet av övervakningsorganets skyldigheter, enligt krav 1.4 förstörs "om de inte längre är till någon nytta efter granskningen". Detta skulle kunna vara missledande, eftersom det av olika anledningar kan finnas ett behov av att behålla sådana dokument när de inte längre är till någon nytta, t.ex. för att fullgöra rättsliga skyldigheter. Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att ändra kravet för att ta hänsyn till andra möjliga rättsliga skyldigheter eller andra legitima skäl till att behålla dokumenten när de inte längre är till någon nytta.
16. Dataskyddsstyrelsen noterar att det i krav 1.5 fastställs att övervakningsorganet "ska se till att det vid fullgörandet av sitt uppdrag respekterar de säkerhetsåtgärder som den enhet som är ansluten till koden

vidtar". Styrelsen anser att hänvisningen till "säkerhetsåtgärder" behöver förklaras ytterligare, särskilt med avseende på dess förhållande till dataskyddet. Dessutom betonar styrelsen att övervakningsorganet till fullo måste kunna fullgöra sina uppgifter, utan att detta förhindras eller begränsas av säkerhetsåtgärderna. Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att förklara begreppet "säkerhetsåtgärder" i förhållande till dataskyddet, och ange att övervakningsorganet måste kunna fullgöra sina uppgifter utan att detta hindras av de befintliga säkerhetsåtgärderna.

2.2.2 OBEROENDE

17. När det gäller övervakningsorganets oberoende anges det i krav 1.3 att (vår understrykning) "övervakningsorganet ska visa att alla lämpliga mänskliga, ekonomiska och materiella resurser utnyttjas i proportion till uppförandekodens tillämpningsområde". Enligt riktlinjerna ska övervakningsorganets resurser stå i proportion "till de anslutna enheternas förväntade antal och storlek samt till den relevanta databehandlingens komplexitet eller grad av risk" (punkt 73, sidan 24 i riktlinjerna). Därför uppmuntrar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att anpassa texten i krav 1.3 till riktlinjerna genom att lägga till ovanstående hänvisning.
18. När det gäller övervakningsorganets ekonomiska oberoende (krav 2.2) anser dataskyddsstyrelsen att kravet skulle vinna på tillägget av fler detaljer, så att det förtydligas att de sätt på vilka övervakningsorganet erhåller ekonomiskt stöd inte negativt får påverka dess oberoende, och att det bör ha den ekonomiska stabilitet och de resurser som krävs för att fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Övervakningsorganet skulle exempelvis inte anses vara ekonomiskt oberoende om en enhet ansluten till koden som står under utredning av övervakningsorganet kan stoppa sina ekonomiska bidrag till organet med stöd i de ekonomiska reglerna för att därigenom undvika en möjlig sanktion från organets sida. Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att definiera ekonomiskt oberoende i utkastet till ackrediteringskrav, och lämna några exempel.
19. Dataskyddsstyrelsen noterar dessutom att det i kravet inte görs någon åtskillnad mellan interna och externa övervakningsorgan. Om övervakningsorganet är en del av kodutfärdarens organisation måste dess oberoende särskilt värnas. Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att göra en sådan åtskillnad och infoga exempel som visar hur oberoendet i båda fallen kan uppnås.
20. Dataskyddsstyrelsen noterar slutligen att den franska tillsynsmyndigheten hänvisar till funktionellt oberoende, utan att beskriva närmare hur detta oberoende kan styrkas. Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att definiera funktionellt oberoende och förklara hur övervakningsorganet kan styrka sitt oberoende i fullgörandet av sina uppgifter.
21. Dataskyddsstyrelsen noterar att utkastet till ackrediteringskrav inte innehåller någon hänvisning till övervakningsorganets organisationsmässiga oberoende. Styrelsen noterar att övervakningsorganet bör ha de mänskliga och tekniska resurser som krävs för att kunna fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Övervakningsorganet bör ha ett tillräckligt antal anställda, så att de till fullo kan fullgöra sina övervakningsuppgifter, med hänsyn till den berörda sektorn och de risker som är förenade med den behandling som avses i uppförandekoden. Övervakningsorganets personal ska vara ansvarig och ska ha bestämmanderätt över övervakningsverksamheten. Dessa organisationsaspekter skulle kunna styrkas genom förfarandet för tillsättning av övervakningsorganets personal, ersättningen för denna personal samt varaktigheten för personalens uppdrag, kontrakt eller andra formella avtal med övervakningsorganet. Dessutom bör det tydligt anges i utkastet till krav att övervakningsorganet ska

vara oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter (punkt 67, sidan 22 i riktlinjerna). Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten tillhandahåller lämpliga krav för organisationsaspekterna av övervakningsorganets oberoende och lägger till ovanstående hänvisningar avseende övervakningsorganets oberoende vid fullgörandet av dess uppgifter och utövandet av dess befogenheter, i enlighet med riktlinjerna.

22. Dataskyddsstyrelsen noterar dessutom att övervakningsorganet bör kunna uppvisa "ansvarsskyldighet" för sina beslut och åtgärder för att betraktas som oberoende. Detta kan bl.a. åstadkommas genom att beskriva rollerna och ramen för beslutsfattande samt rapporteringsförfarandena, och genom att upprätta en policy för att öka personalens medvetenhet om de befintliga styrstrukturerna och förfarandena. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten infogar krav som på lämpligt sätt avser övervakningsorganets ansvarsskyldighet.

2.2.3 INTRESSEKONFLIKT

23. Dataskyddsstyrelsen noterar att kraven som rör intressekonflikt (avsnitt 3 i utkastet till ackrediteringskrav) inte omfattar alla delar av riktlinjerna. Övervakningsorganet ska i synnerhet vara fritt från yttre påverkan och därför inte söka eller ta instruktioner från andra personer, organisationer eller sammanslutningar. Dessutom bör övervakningsorganet ha sin egen personal (punkt 68, sidan 23 i riktlinjerna). Dataskyddsstyrelsen rekommenderar att den franska tillsynsmyndigheten infogar ovanstående delar och därigenom anpassar texten till riktlinjerna.
24. Dataskyddsstyrelsen noterar att det saknas hänvisningar till interna övervakningsorgan, som bör vara tillräckligt skyddade mot alla typer av sanktioner eller ingripanden av kodutfärdaren, andra berörda organ eller enheter anslutna till koden till följd av att det fullgör sina uppgifter (punkt 68, sidan 23 i riktlinjerna). Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att lämna exempel som omfattar interna övervakningsorgan.
25. I krav 3.2 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav fastställs det att övervakningsorganet ska "upprätta ett förfarande genom vilket man kan förutse och hantera situationer som sannolikt kan skapa en intressekonflikt". Dataskyddsstyrelsen anser att de befintliga åtgärderna och förfarandena för att förhindra intressekonflikter bör säkerställa att övervakningsorganet avstår från alla åtgärder som är oförenliga med dess uppgifter och skyldigheter. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten infogar i ackrediteringskraven att de befintliga förfarandena och åtgärderna för att undvika intressekonflikter ska säkerställa att övervakningsorganet avstår från alla åtgärder som är oförenliga med dess uppgifter och skyldigheter.

2.2.4 EXPERTIS

26. Dataskyddsstyrelsen noterar att den franska tillsynsmyndighetens expertiskrav i avsnitt 4 endast avser övervakningsorganets "revisorer" och "granskningsgrupp", utan att begreppet förklaras. Om det endast hänvisas till övervakningsorganets granskningsverksamhet beaktas som sagt inte att dess verksamhet även har andra aspekter. I den franska tillsynsmyndighetens expertiskrav görs det dessutom ingen skillnad mellan personal på ledningsnivå, som därför har ansvar för beslutsprocessen, och personal på operativ nivå, som genomför övervakningen. Styrelsen rekommenderar att den franska tillsynsmyndigheten ersätter hänvisningen till "revisorer" med en lämpligare hänvisning, såsom "personal som utför övervakningen genom att fatta beslut åt övervakningsorganet".

27. När det gäller den nödvändiga expertisnivån anser dataskyddsstyrelsen att ackrediteringskraven måste vara öppna och anpassade till övervakningsorgan som söker ackreditering i förhållande till koder för mikroföretags samt små och medelstora företags behandling (artikel 40.1 i dataskyddsförordningen).
28. Enligt riktlinjerna måste alla koder uppfylla övervakningsmekanismens krav (i avsnitt 6.4 i riktlinjerna), genom att påvisa "varför deras övervakningsförslag är lämpliga och möjliga att genomföra i praktiken" (punkt 41, sidan 17 i riktlinjerna). I detta sammanhang måste alla koder med övervakningsorgan omfatta en förklaring av övervakningsorganens nödvändiga expertisnivå, så att kodens övervakningsverksamhet genomförs på ett ändamålsenligt sätt. För att utvärdera den expertisnivå som övervakningsorganet måste ha bör man i detta syfte i allmänhet ta hänsyn till sådana faktorer som den berörda sektorns storlek, de olika berörda intressena och de risker som är förenade med den behandling som koden avser. Detta är också viktigt om det finns flera övervakningsorgan, eftersom koden underlättar en enhetlig tillämpning av expertiskraven för alla organ som övervakar samma kod.
29. I detta avseende anser dataskyddsstyrelsen att krav 4.1.4 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav bör omfatta alla delar av riktlinjerna, i synnerhet expertisen för den konkreta behandling som koden avser, och ingående kunskaper om dataskyddsfrågor i förhållande till den konkreta sektor som koden avser. Styrelsen rekommenderar att den franska tillsynsmyndigheten infogar ovanstående hänvisningar i linje med riktlinjerna. Dessutom noterar styrelsen att det i det kompletterande exemplet endast hänvisas till "kompetens". Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att arbeta om exemplet och hänvisa till "kunskap och erfarenhet" i stället för "kompetens".
30. Dataskyddsstyrelsen noterar att det i krav 4.1.5 hänvisas till en "särskild dataskyddsutbildning", utan ytterligare förklaring. Styrelsen anser att en sådan hänvisning inte ger tillräcklig klarhet om den dataskyddskunskap som övervakningsorganet förväntas uppvisa. Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att i linje med riktlinjerna komplettera hänvisningen till dataskyddsutbildningen med en hänvisning till lämplig kunskap om dataskyddslagstiftningen.
31. Dataskyddsstyrelsen anser dessutom att hänvisningen till två års yrkeserfarenhet för jurister i krav 4.2.2 kan inskränka kodutfärdarens möjligheter att fastställa de särskilda expertiskraven i uppförandekoden (se punkt 29). Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att infoga en allmännare hänvisning som är anpassad till de olika kodtyperna, såsom "en relevant erfarenhetsnivå på dataskyddsområdet i enlighet med själva koden". Dessutom uppmanar dataskyddsstyrelsen den franska tillsynsmyndigheten att ta hänsyn till de ytterligare expertiskrav som kan fastställas enligt koden, genom att infoga den hänvisningen i kravtexten, och se till att varje övervakningsorgans expertis bedöms i linje med den berörda koden. Därigenom kontrollerar tillsynsmyndigheten om övervakningsorganet har tillräcklig kompetens för de skyldigheter och uppgifter som är förenade med en ändamålsenlig övervakning av koden.

2.2.5 UPPRÄTTADE FÖRFARANDEN OCH STRUKTURER

32. Dataskyddsstyrelsen noterar att det i granskningsplanerna i krav 5.4 (avsnittet om "granskningskrav") hänvisas till bedömningen av personuppgiftsansvarigas och personuppgiftsbiträdens lämplighet för att tillämpa koden och övervakningen av att de följer den efter anslutning. Det anges också att varje förändring av uppförandekoden beaktas i förfarandet. Det hänvisas dock inte till översynen av hur koden fungerar. Styrelsen betonar att ackrediteringskraven särskilt bör omfatta en skyldighet för övervakningsorganet att ha styrstrukturer för översyner av hur koden fungerar (punkt 70, sidan 23 i

riktlinjerna). Styrelsen rekommenderar att den franska tillsynsmyndigheten infogar en hänvisning till översynen av hur koden fungerar, i linje med riktlinjerna.

33. I krav 5.4 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav fastställs det att kriterierna för granskningsprogrammet omfattar "antalet enheter anslutna till uppförandekoden som ska övervakas samt det geografiska tillämpningsområdet". Dataskyddsstyrelsen anser att en mer övergripande formulering även skulle omfatta den risk som är förenad med behandlingen och de mottagna klagomålen. Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att lägga till ovanstående hänvisningar.
34. Dataskyddsstyrelsen noterar att det i krav 5.6 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav anges att "granskningsförfarandet säkerställer att varje uppdrag förbereds och utformas enligt instruktioner [...]". Styrelsen anser att den nuvarande ordalydelsen kan ge upphov till osäkerhet när det gäller huruvida övervakningsorganet kommer att genomföra granskningen på ett oberoende sätt. Hänvisningen till "granskningsuppdraget" i de kompletterande delarna kan dessutom vara missledande, eftersom övervakningsförfarandet kan utformas på olika sätt (dvs. slumpvisa eller oanmälda granskningar, årliga inspektioner, regelbunden rapportering och användningen av frågeformulär). Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att omarbета kravet, för att förtydliga att granskningen kommer att vara oberoende och genomföras på olika sätt.
35. Dataskyddsstyrelsen välkomnar skyldigheten i kraven 5.7 och 5.9 att lämna feedback till de granskade enheter som är anslutna till koden. Styrelsen anser dock att kravet på hur feedback ska lämnas är för restriktivt. Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att omarbета kravet och ta med sättet på vilket feedback ska lämnas som ett exempel. Skillnaden mellan krav 5.7 och krav 5.9 är dessutom inte klar. Styrelsen uppmanar den franska tillsynsmyndigheten att klargöra skillnaden mellan dessa båda krav.

2.2.6 ÖPPEN KLAGOMÅLSHANTERING

36. När det gäller klagomål angående enheter anslutna till koden (krav 6.3 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav) medger dataskyddsstyrelsen att förfarandet för klagomålshantering bör omfattas av högt ställda krav och rimliga tidsfrister för besvarande av klagomål. I detta hänseende noterar styrelsen att det i de kompletterande delarna till den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav anges att den rimliga tidsfristen för behandling av klagomål inte bör överskrida tre månader. Styrelsen anser att denna tidsfrist är för restriktiv och svår att iaktta i praktiken. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten intar en mer flexibel hållning genom att ange att övervakningsorganet måste förse klaganden med lägesrapporter eller meddela resultatet inom en rimlig tidsfrist, såsom tre månader.
37. Dataskyddsstyrelsen noterar att det i krav 6.2 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav anges att förfarandet för klagomålshantering ska vara tillgängligt och lättförståeligt för alla registrerade och allmänheten. Styrelsen medger att denna ordalydelse bygger på riktlinjerna. Icke desto mindre anser styrelsen att kraven för tydlighetens skull bör omfatta en definition av "allmänhet" och huruvida begreppet också omfattar enheter anslutna till koden. Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att ändra krav 6.2 i enlighet med detta.
38. Dataskyddsstyrelsen noterar att övervakningsorganet enligt krav 6.4 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav är skyldigt att hålla registret över mottagna klagomål lättillgängligt för tillsynsmyndigheten, som när som helst får ta del av det. Styrelsen medger att den

franska tillsynsmyndigheten strävar efter att iaktta öppenhetsprincipen när det gäller förfarandet för klagomålshantering, men anser att den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav bör omfatta en skyldighet för övervakningsorganet att offentliggöra besluten, eller allmän information om dem, i enlighet med riktlinjerna (punkt 74, sidan 24). Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten anpassar texten i ackrediteringskraven till riktlinjerna, för att se till att besluten, eller allmän information om dem, offentliggörs. Om den franska tillsynsmyndigheten dessutom beslutar att säkerställa insyn i förfarandet för klagomålshantering genom att kräva att övervakningsorganet offentliggör sammanfattningar av besluten i detta sammanhang, rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten anger vilken typ av information övervakningsorganet ska offentliggöra. Övervakningsorganet skulle exempelvis regelbundet kunna offentliggöra statistiska uppgifter om övervakningens resultat, såsom antalet mottagna klagomål, typen av överträdelser och korrigerande åtgärder.

2.2.7 KOMMUNIKATION MED DEN FRANSKA TILLSYNSMYNDIGHETEN

39. När det gäller kommunikationen med den franska tillsynsmyndigheten om övervakningsorganets åtgärder, fastställs det i krav 7.3 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav att övervakningsorganet ska underrätta den franska tillsynsmyndigheten "utan onödigt dröjsmål och skriftligen, så snart en bindande åtgärd vidtas mot en av de enheter som anslutna till uppförandekoden". Styrelsen anser att övervakningsorganet regelbundet ska kommunicera med tillsynsmyndigheten, och att kommunikationens frekvens skulle vara beroende av flera faktorer, bl.a. överträdelsens allvar och de vidtagna åtgärderna. Styrelsen anser dock att kommunikation "utan onödigt dröjsmål" till tillsynsmyndigheten bör vara begränsad till fall då de vidtagna åtgärderna är mycket allvarliga, exempelvis avstängning eller uteslutande från koden av en enhet (i enlighet med krav 7.4 och 7.5 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav). I annat fall kan det bli mycket betungande för övervakningsorganet och för den behöriga tillsynsmyndigheten. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten tar bort hänvisningen till "utan onödigt dröjsmål" och intar en mer flexibel hållning, som möjliggör regelbunden kommunikation med tillsynsmyndigheten på grundval av flera kriterier, däribland överträdelsens allvar och den antagna åtgärden, och ändrar exemplet i rutan "kompletterande delar" i enlighet med detta.
40. Dataskyddsstyrelsen noterar att det i avsnitt 9.1 fastställs att övervakningsorganet ska säkerställa att sammanfattningarna av alla genomförda granskningar finns tillgängliga för den franska tillsynsmyndigheten. Hänvisningen till granskningar omfattar inte hela övervakningsorganets verksamhet och alla vidtagna åtgärder. Eftersom styrelsen inser att hänvisningen till "granskning" kan bero på översättningen av termen rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten ändrar ordalydelsen för att klargöra att övervakningsorganet kommer att säkerställa att sammanfattningarna av alla vidtagna åtgärder finns tillgängliga för den franska tillsynsmyndigheten.

2.2.8 MEKANISMER FÖR ÖVERSYN AV KODEN

41. Dataskyddsstyrelsen noterar att den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav saknar delar som krävs för att koden ska förbli relevant och fortsätta bidra till ett korrekt genomförande av dataskyddsförordningen. Styrelsen noterar att det är kodutfärdaren som ska säkerställa att uppförandekoden är fortsatt relevant och överensstämmer med tillämplig lagstiftning. Även om övervakningsorganet inte har ansvar för att utföra denna uppgift ska det bidra till översyner av koden. Därför rekommenderar styrelsen att den franska tillsynsmyndigheten fastställer ackrediteringskrav som klargör att övervakningsorganet kommer att bidra till översyner av koden.

2.2.9 RÄTTSLIG STATUS

42. Det ska påvisas i själva uppförandekoden att kodens övervakningsmekanism är hållbar över tid och kan upprätthållas i de svåraste situationerna, exempelvis om övervakningsorganet inte kan fullgöra sin övervakningsuppgift. I detta hänseende skulle det vara tillrådligt att kräva att övervakningsorganet styrker att det kan upprätthålla uppförandekodens övervakningsmekanism under en lämplig tidsperiod. De ekonomiska, mänskliga och materiella resurser som krävs för övervakningsorganets kontinuitet bör åtföljas av de förfaranden som krävs för att övervakningsmekanismen ska fungera under en lämplig tidsperiod. Därför rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten uttryckligen kräver att övervakningsorganen påvisar övervakningsfunktionens kontinuitet över tid. Styrelsen uppmuntrar också den franska tillsynsmyndigheten att ta med i ackrediteringskraven att övervakningsorganet, för att styrka övervakningsfunktionens kontinuitet, bör visa att det har tillräckliga ekonomiska och andra resurser samt nödvändiga förfaranden.
43. Dataskyddsstyrelsen noterar att den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav möjliggör användning av underleverantörer (avsnitt 8 i den franska tillsynsmyndighetens ackrediteringskrav). I kraven anges det dock inte uttryckligen att utkontraktering inte leder till delegering av ansvar för övervakningsorganet, och att övervakningsorganet i alla händelser förblir ansvarigt för övervakningen i förhållande till tillsynsmyndigheten. Styrelsen rekommenderar att den franska tillsynsmyndigheten anger att övervakningsorganet i alla händelser förblir ansvarigt för övervakningen i förhållande till tillsynsmyndigheten.
44. Dataskyddsstyrelsen anser att de förklarande anmärkningarna för avsnitt 8 är för allmänna och inte ger de ytterligare upplysningar som skulle bidra till en bättre förståelse av avsnitt 8. Dessutom förutsätts det att underleverantörer alltid är personuppgiftsbiträden, vilket inte alltid är fallet. Därför uppmanar styrelsen den franska tillsynsmyndigheten att ta med mer information i den förklarande anmärkningen i enlighet med de olika avsnitten, och att ändra ordalydelsen när det gäller underleverantörers funktion, för att undvika missuppfattningar.

3 SLUTSATSER/REKOMMENDATIONER

45. Den franska tillsynsmyndighetens utkast till ackrediteringskrav kan leda till inkonsekvent ackreditering av övervakningsorgan, och följande ändringar måste göras:
46. Allmänt sett rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. följer den struktur som fastställs i avsnitt 12 i riktlinjerna,
 2. ändrar hänvisningarna till "granskning" och besläktade termer, med hänsyn till att övervakningsorganets verksamhet även har andra aspekter,
 3. när det gäller det avtal som avses i krav 1.4 anger att huvuddelarna av övervakningsorganets funktion ska ingå i uppförandekoden.
47. När det gäller "oberoende" rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. tillhandahåller lämpliga krav för organisationsaspekterna av övervakningsorganets oberoende och lägger till ovanstående hänvisningar avseende övervakningsorganets oberoende vid fullgörandet av dess uppgifter och utövandet av dess befogenheter, i enlighet med riktlinjerna,

2. infogar en hänvisning till övervakningsorganets ansvarsskyldighet.
48. När det gäller "intressekonflikt" rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. anpassar texten till riktlinjerna genom att infoga övervakningsorganets skyldighet att vara fritt från yttre påverkan och inte söka eller ta instruktioner från andra personer, organisationer eller sammanslutningar, samt ha sin egen personal,
 2. infogar i ackrediteringskraven att de befintliga förfarandena och åtgärderna för att undvika intressekonflikter ska säkerställa att övervakningsorganet avstår från alla åtgärder som är oförenliga med dess uppgifter och skyldigheter.
49. När det gäller "expertis" rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. ersätter hänvisningen till "revisorer" med en lämpligare hänvisning, såsom "personal som utför övervakningen eller fattar beslut åt övervakningsorganet",
 2. anpassar texten till riktlinjerna genom att i krav 4.1.4 lägga till expertisen för den konkreta behandling som koden avser, och ingående kunskaper om dataskyddsfrågor i förhållande till den konkreta sektor som koden avser.
50. När det gäller "upprättade förfaranden och strukturer" rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. infogar en hänvisning till översynen av hur koden fungerar, i linje med riktlinjerna.
51. När det gäller "öppen klagomålshantering" rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. intar en mer flexibel hållning genom att ange att övervakningsorganet måste förse klaganden med lägesrapporter eller meddela resultatet inom en rimlig tidsfrist, såsom tre månader,
 2. anpassar texten i ackrediteringskraven till riktlinjerna, för att se till att besluten, eller allmän information om dem, offentliggörs,
 3. anger vilken typ av information övervakningsorganet är skyldigt att offentliggöra om den franska tillsynsmyndigheten beslutar att säkerställa insyn i förfarandet för klagomålshantering genom att kräva att övervakningsorganet offentliggör sammanfattningar av besluten i detta sammanhang.
52. När det gäller "kommunikation med den franska tillsynsmyndigheten" rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. tar bort hänvisningen till "utan onödigt dröjsmål" och intar en mer flexibel hållning, som möjliggör regelbunden kommunikation med tillsynsmyndigheten på grundval av flera kriterier, däribland överträdelsens allvar och den antagna åtgärden, och ändrar exemplet i rutan "kompletterande delar" i enlighet med detta,
 2. ändrar kravet för att ta med att en sammanfattning av alla övervakningsorganets åtgärder ska finnas tillgängliga för den franska tillsynsmyndigheten.

53. När det gäller ”mekanismer för översyn av koden” rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. fastställer ackrediteringskrav som klargör att övervakningsorganet kommer att bidra till översyn av koden.
54. När det gäller ”rättslig status” rekommenderar dataskyddsstyrelsen att den franska tillsynsmyndigheten
1. uttryckligen kräver att övervakningsorganen påvisar övervakningsfunktionens kontinuitet över tid,
 2. anger att övervakningsorganet i alla händelser förblir ansvarigt för övervakningen i förhållande till tillsynsmyndigheten.

4 AVSLUTANDE ANMÄRKNINGAR

3. Detta yttrande riktar sig till den franska tillsynsmyndigheten och kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 64.5 b i den allmänna dataskyddsförordningen.
4. I enlighet med artikel 64.7 och 64.8 i den allmänna dataskyddsförordningen ska tillsynsmyndigheten inom två veckor efter mottagandet av yttrandet på elektronisk väg meddela dataskyddsstyrelsens ordförande om huruvida den kommer att hålla fast vid eller ändra sitt utkast till beslut. Inom samma tidsfrist ska tillsynsmyndigheten också översända det ändrade utkastet till beslut. Om myndigheten inte avser att följa styrelsens yttrande, helt eller delvis, ska den även tillhandahålla en relevant motivering. Tillsynsmyndigheten ska meddela dataskyddsstyrelsen sitt slutliga beslut så att det kan införas i registret över beslut som omfattas av mekanismen för enhetlighet i enlighet med artikel 70.1 y i den allmänna dataskyddsförordningen.

För Europeiska dataskyddsstyrelsen

Ordförande

(Andrea Jelinek)